

рівень B2; міжнародний іспит TestDaF, який визначає рівень володіння мовою від B2 до C1; DSH — іспит, сертифікат якого надає можливість навчатися у вузах Німеччини.

Іспит з німецької мови – TestDaF розробляється й оцінюється централизовано TestDaF в Goethe-Institut і проводиться у майже 80 країнах світу в ліцензованих центрах тестування. Тест з німецької мови складається з чотирьох частин:

№	Частина екзамену	Час (хв.)	Завдання
1	Розуміння прочитаного	60	3 тексти на читання (загалом 30 балів)
2	Аудіювання	40	3 тексти на аудіювання (загалом 25 балів)
3	Писемне мовлення	60	1 завдання на письмо
4	Усне мовлення	30	7 завдань на говоріння

Приблизно через 6 тижнів після іспиту в особистому кабінеті кожної особи, яка склала тест, з'являться результати, а згодом можна отримати сертифікат, причому дата надходження дипломів до центру буде вказана на порталі.

В Україні TestDaF можна скласти у ліцензованих тестових центрах у Києві, Харкові, Львові, Одесі та Полтаві. Перш за все, перед тим, як подати заявку на участь і тестуванні з німецької мови, слід визначити власний рівень володіння мовою і підготуватися до іспиту. Якщо ваш рівень володіння мовою відповідає Міжнародній градації рівнів володіння мови - B2, то для підготовки до іспиту слід використати підручник Гете-Інституту або видавництва Hueber і Klett:

- Mit Erfolg zum TestDaF von Ksenija Fazlic-Walter und Wolfgang Wegner, Ernst Klett Verlag, Stuttgart, 2009.-Übungs- und Testbuch + 2 Audio-CDs, 180 Seiten;

- Mit Erfolg zum Goethe-Zertifikat B2.- Verlag: Klett;

- Fit fürs Goethe Zertifikat B2. – Verlag: Hueber;

- Fit für den TestDaF. – Verlag: Hueber.

Таким чином, володіння іноземною мовою, зокрема, німецькою на рівні B2, дасть можливість покращити професійну підготовку студентів на базі лікувальних та навчальних закладів Німеччини.

ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНІКА ЯК ЕЛЕМЕНТ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧА

О.Б. Квасницька

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Поняття педагогічної майстерності в системі загальної і професійної культури викладача є базисом, на якому вибудовується весь комплекс знань,

умінь, навичок, прийомів роботи зі студентами, спілкування, стилю поведінки, діяльності взагалі.

Кажучи про якості, які характеризують педагога, слід звернути увагу на те, що незважаючи на очевидну значимість спеціальних педагогічних знань, все ж таки вони є вторинними по відношенню до особистісних якостей викладача. До професійно важливих якостей відносяться гуманізм, допитливість, високий рівень загальної культури, вольові якості, творчість, прозорливість, психологічна готовність до праці. Великого значення у цьому контексті набуває володіння викладачем вищого навчального закладу педагогічною технікою, яка підрозділяється на декілька напрямків.

Культура зовнішнього вигляду – це вміння правильно сидіти, стояти, виявляти впевненість, спокій, доброзичливість (постава, одяг, міміка, емоційна виразність). Культура педагогічного спілкування – вміння слухати, ставити запитання, аналізувати відповіді, бути уважним, розуміти інших, встановлювати контакт, бачити і розуміти реакцію аудиторії, зацікавити, захопити поясненням, орієнтуватися в ситуації. Здатність до саморегуляції – вміння створювати необхідний настрій, вміння знімати зайву напругу, хвилювання; вміння долати власну нерішучість і мобілізувати себе; здатність до перевтілення, керування своїм настроєм. Культура мови: граматична правильність, виразність, гумор, техніка мовлення (постанова голосу, тембр голосу, емоційність, багатство інтонацій, дикція, темп).

Таким чином, педагогічна техніка розглядається як єдність психічних, фізичних, внутрішніх і зовнішніх елементів поведінки викладача. За сучасними вимогами функції викладача в педагогічній технології змінюються і він перестає бути «носієм» інформації, він стає «майстром», який організовує спільну діяльність зі студентами, яка спрямована на формування в них знань, умінь і навичок. Отже, у формуванні професійної майстерності необхідний тісний зв'язок теорії, методики і педагогічної техніки.

ПИТАННЯ МЕДИЧНОЇ ЕТИКИ ТА ДЕОНТОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

О.Б. Квасницька

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Перші кроки студентів у клініці, перше знайомство з хворими повинні бути поєднані з засвоєнням ними основних правил і вимог медичної етики та деонтології. Медична етика – це система принципів та наукових понять про норми та оцінки щодо регулювання поведінки медичних працівників, узгодження їх вчинків та способів лікування в поєднанні з інтересами хворого та вимогами суспільства. Лікарська етика включає питання, які стосуються взаємовідносин лікаря та хворого, тобто власне деонтологічні питання.

Лікарська мораль потребує постійного підвищення професійних знань. Контроль за виконанням цієї вимоги покладається перш за все на совість